

**การพัฒนาความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2
โดยการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
Development of Second-Year Kindergarten Pupils' Cognitive
Readiness through the Provision of Experience by Multiple
Intelligence Approach**

**กรรรัตน์ คำจันทร์¹ และ ประสาท อิศรปรีดา²
Korrarat Khamjan,¹ and Prasart Isarapreedat²**

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรมการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² Ph.D (Education-Psychological & Cultural Studies) รองศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 3) เปรียบเทียบความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ 4) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 22 คน ได้มาโดยสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.00-4.80$) 2) แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีความยากระหว่าง 0.43 ถึง 0.70 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.28 ถึง 0.78 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 ถึง 0.67 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.64/84.31 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7940 ซึ่งหมายความว่า คะแนนหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 79.40 3) เด็กปฐมวัยที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพร้อมทางสติปัญญาหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.71$)

คำสำคัญ : ความพร้อมทางสติปัญญา / การจัดประสบการณ์ตามทฤษฎีพหุปัญญา / เด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The purposes of this study were : 1) to investigate efficiency of the learning experience provision plan for second-year kindergarten pupils based on the theory of multiple intelligence approach according to the 80/80 criterion, 2) to examine an effectiveness index of the learning experience provision plan for second-year kindergarten pupils based on the theory of multiple intelligence approach, 3) to compare cognitive readiness of second-year kindergarten pupils who were provided with experience based on the multiple intelligence approach with that of the pupils between before and after getting the treatment, and 4) to examine second-year kindergarten pupils' satisfaction of learning based on the theory of multiple intelligence approach. The sample was 12 second-year kindergarten pupils enrolled in the second semester of academic year 2011 at Ban Mai

Samakhi School under the Office of Bueng Karn Primary Education Service Area. The instruments used comprised : 1) learning experience provision plans based on the theory of multiple intelligence approach, of which appropriateness was at the highest level (means = 4.00 – 4.80), 2) a 20-item test of kindergarten pupils' cognitive readiness with 3 choices, whose difficulty values ranged between 0.40 and 0.70, discrimination power values between 0.28 and 0.78, and entire reliability value was 0.83, and 3) a 3-rating scale questionnaire with 10 items of second-year kindergarten pupils' satisfaction with learning experience provision based on the theory of multiple intelligence approach, whose discrimination power values ranged between 0.41 and 0.67 and entire reliability value was 0.75. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, and t-test (dependent samples) for hypothesis testing. The findings revealed: 1) the developed experience provision plans based on the theory of multiple intelligence approach had the efficiency index of 81.64/84.31 which met the set criterion of 80/80, 2) the experience provision plans based on the theory of multiple intelligence approach had the effectiveness index value of 0.7940. Its means that the score gained after experience provision was 79.40 percent higher than that gained before experience provision, and 3) the kindergarten pupils that learned through experience provision plans based on the theory of multiple intelligence approach had significantly higher cognitive readiness after experience provision than that before experience provision at the .01 level, and 4) the second-year kindergarten pupils had satisfaction with learning based on the theory of multiple intelligence approach as a whole at the high level (mean = 2.71).

Keywords : Cognitive Readiness / Experience Provision Based on the Theory of Multiple Intelligence Approach / Kindergarten Students

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้เหมาะสมกับวัยความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการและพัฒนาสูงสุดตามศักยภาพ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้อย่างมีความสุข การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กระดับปฐมวัย จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการโดยผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์โดยตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา กิจกรรมที่จัดให้นักเรียน ในแต่ละวันนั้นมีทั้งหมด 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย รวมทั้งกล้ามเนื้อใหญ่และมัดเล็ก เพื่อให้มีความพร้อมในการเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 กิจกรรมสร้างสรรค์จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ กิจกรรมเสรีให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากมุมต่างๆ เช่น มุมบ้าน มุมร้านค้า มุมหมอ ฯลฯ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้นักเรียนได้เรียนรู้ฝึกปฏิบัติจริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ กิจกรรมกลางแจ้งให้

นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการเล่นเกมนานๆ และเกมการศึกษา ฝึกทักษะการเล่นเป็นกลุ่ม เพื่อเรียนรู้การอยู่ร่วมกันและช่วยกันแก้ปัญหาในการเล่น โดยทุกกิจกรรมต้องมีสื่อเพื่อช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด ทั้งยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่รอบตัวตามความต้องการ ความสนใจและความสามารถ (กรมวิชาการ. 2546)

ผลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับพหุปัญญาของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ก่อให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาศักยภาพทางสมองและปัญญาให้กับเด็กตั้งแต่ วัยอนุบาลมากขึ้น เพราะจากการศึกษาพบว่ามนุษย์ทุกคน มีความสามารถที่หลากหลาย มีปัญญาหลายด้านในตนเอง และแต่ละคนมีความสามารถหรือปัญญาที่โดดเด่นแสดงออก ถึงความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน แต่ปัญญาทุกด้านทำงาน ร่วมกันจึงมีผลให้มนุษย์สามารถคิดแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ ผลงานได้อย่างมากมาย โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ได้เสนอทักษะความสามารถที่ผู้สอนควรให้ความสนใจไว้ 8 ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดทฤษฎีพหุปัญญาเป็นรูปแบบ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ให้โดดเด่นขึ้นตามความต้องการของพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวพหุปัญญา

น่าจะเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ได้สอดคล้องมากที่สุด

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีพุทปัญญา พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญาส่งผลต่อการพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังเช่น งานวิจัยของ (วชิรญา ไวยเวทย์, 2551) ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ผลการจัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญาที่มีต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญา นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาหลังเรียนทั้งรายด้านและโดยรวมเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ครองใจ ขวัญเกษม (2552) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถทางพุทปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ACACA กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแก้ง-โนนสัมภวา อำเภอกำแพงศรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางพุทปัญญาของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ตามรูปแบบ ACACA หลังเรียนสูงขึ้น

จากลักษณะและผลการวิจัยที่กล่าวมาประกอบกับผลการประเมินพัฒนาการของเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี พบว่าพัฒนาการด้านสติปัญญามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าพัฒนาการด้านอื่นๆ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว ตลอดจน มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเหมาะสมกับวัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา ระหว่างก่อนและหลังการจัด ประสบการณ์
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา มีความพร้อมทางสติปัญญา หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
  - 1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา
  - 1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา และความพึงพอใจ
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 หน่วยผลไม้แสนอร่อย สัตว์โลกแสนน่ารัก ดอกไม้แสนสวย
3. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เวลาดทดลอง 15 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวมเวลา 75 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนท่ากมแดง-ท่าสะอาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มี 9 โรงเรียน 12 ห้อง จำนวน 212 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้อง จำนวนเด็กปฐมวัย 22 คน ได้มาโดยสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา จำนวน 15 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.00-4.80$) จากการประเมินค่าของผู้เชี่ยวชาญและได้ทำการทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 24 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญา แบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากระหว่าง 0.43 ถึง 0.70 โดยใช้สูตร P (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.28 ถึง 0.78 ตามวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 โดยวิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41 ถึง 0.67 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (บุญชม ศรีสะอาด. 2553) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.75 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินผลก่อนเรียน (Pretest) โดยนำแบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นให้เด็กปฐมวัยทำแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้

2. ดำเนินการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 นาน 15 วัน ระหว่างการจัดประสบการณ์ทำการประเมินผลงานของเด็กในแต่ละแผนและทดสอบย่อยในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ รวม 3 หน่วย ตรวจสอบให้คะแนนและบันทึกผลไว้

3. การทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้วยแบบทดสอบ ชุดเดิมที่ทดสอบก่อนการทดลอง และสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

4. ตรวจสอบแบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญา และแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2549)

2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้วิธีของกูดแมน เฟรสเตอร์ และ ชไนเดอร์ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2549)

3. เปรียบเทียบคะแนนความพร้อมทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ระหว่างก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ โดยใช้การทดสอบที (t-test แบบ Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ต่อการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา หลังเรียนรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.64/84.31 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนจากกระบวนการของแผน (E_1)	75	61.23	11.14	81.64
คะแนนทดสอบความพร้อมทางสติปัญญา (E_2)	20	16.86	1.92	84.31
ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ 81.64/84.31				

2. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.7940 ซึ่งหมายความว่า เด็กปฐมวัยมีคะแนนหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 79.40

3. เด็กปฐมวัยมีคะแนนความพร้อมทางสติปัญญาหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมทางสติปัญญา ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

ความพร้อมทางสติปัญญา	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการรับรู้	1.36	0.73	2.64	0.50	9.41**	.00
ด้านการจำแนกเปรียบเทียบ	1.36	0.73	2.64	0.50	13.10**	.00
ด้านการจัดหมวดหมู่ประเภท	1.59	0.50	2.86	0.35	8.39**	.00
ด้านการสร้างความคิดรวบยอด	1.45	0.67	2.55	0.51	8.10**	.00
ด้านการหาความสัมพันธ์	1.09	0.43	2.45	0.51	7.71**	.00
ด้านการหากฎเกณฑ์และหลักการ	0.27	0.46	1.27	0.46	8.77**	.00
ด้านการแก้ปัญหา	0.45	0.51	1.77	0.43	10.89**	.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.64/84.31 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะ

1.1 แผนการจัดประสบการณ์ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่พัฒนาขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ และมีวิธีการเขียนที่เหมาะสมโดยศึกษาจากหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา เทคนิควิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งการตรวจประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองจริง

1.2 แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบบูรณาการทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเอง สามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และได้มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้แผนการจัดประสบการณ์ยังมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุข และพอใจในการทำงานด้วยตนเอง กระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่ (ทิตินา เขมมณี. 2545) ได้เสนอแนวทางการนำทฤษฎีพหุปัญญามาใช้ในการจัดการเรียนรู่ว่า “เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีเชาว์ปัญญาแต่ละด้านไม่เหมือนกัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่สามารถส่งเสริมเชาว์ปัญญาหลายๆ ด้าน มิใช่มุ่งพัฒนาแต่เพียงเชาว์ปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ดังเช่นในอดีตเรามักจะมีการเน้นการพัฒนาด้านภาษาและด้านคณิตศาสตร์หรือด้านการ ใช้เหตุผลเชิงตรรกะอันเป็นการพัฒนาสมองซีกซ้ายเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่เรียนรู้และพัฒนาในด้านที่ตนมีความสามารถหรือถนัดเป็นพิเศษ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการของสติปัญญาหลายๆ ด้าน จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเองได้อย่างรอบด้าน” เหตุผลที่กล่าวมาส่งผลให้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.64/84.31 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผล

การศึกษาของ กมลพร เหลืองรัตนวิมล (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ หน่วยเที่ยวแดนลำดวน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดประสบการณ์ หน่วยเที่ยวแดนลำดวน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.28/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ รจนา จันทรัตน์ (2551) ได้ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญาที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.04/81.85 และสอดคล้องกับ วชิรญา ไวยเวทย์ (2551) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา มีประสิทธิภาพ 78.16/83.88 ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้

2. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.7940 ซึ่งหมายความว่า แผนการจัดประสบการณ์ดังกล่าว ทำให้นักปฐมวัยมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.7940 คิดเป็นร้อยละ 79.40 ทั้งนี้เนื่องจากเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้จากแผนการจัดประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการสร้างและหาคุณภาพอย่างเป็นระบบ เนื้อหาของเรื่องที่เรียนน่าสนใจ และเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เด็กปฐมวัยมีความจำเป็นต้องรู้และ ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่ยึดหลักการจัดการกิจกรรมที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและความสามารถ ของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ความสามารถของตนเองสู่ความสามารถของทางสติปัญญาด้านต่างๆ มากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับที่ ทิตินา เขมมณี (2545) ได้เสนอแนวทางการนำทฤษฎีพหุปัญญามาใช้ในการจัดการเรียนรู่ว่า “เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีเชาว์ปัญญาแต่ละด้านไม่เหมือนกัน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ ที่หลากหลายที่สามารถส่งเสริมเชาว์ปัญญาหลายๆ ด้าน มิใช่มุ่งพัฒนาแต่เพียงเชาว์ปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น” ผลการศึกษาค้นคว้านี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รจนา จันทรัตน์ (2551) ได้ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา พบว่า แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5852 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 58.52 สอดคล้องกับ วชิรญา ไวยเวทย์ (2551) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7165 คิดเป็นร้อยละ 71.65 และ สอดคล้องกับ ครองใจ ขวัญเกษม (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ACACA ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดประสบการณ์มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7355 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.55

3. นักเรียนที่เรียนรู้จากแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพร้อมทางสติปัญญา หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาทำให้เด็กมีความพร้อมทางด้านสติปัญญาสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเป็นการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ขั้นตอนการสอนแต่ละขั้นมีกระบวนการ ที่กระตุ้นและพัฒนาปัญญาของเด็กแต่ละคนอย่างหลากหลาย มีการสนทนาโต้ตอบ เล่าเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบ การที่เด็กแต่ละคนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้เด็กรู้ถึงความสามารถของตนเอง เกิดความสนใจในการเรียนมีความมุ่งมั่น กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและเข้าใจเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ได้มากขึ้น เด็กจึงมีพัฒนาการหลังการสอนมากขึ้น และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญมา เชื้อกุลา (2552) พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถด้านพหุปัญญาหลังเรียนกับก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรนัชชา ไยแก้ว (2551) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญา มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนและเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และในชั้น

การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ใน กลุ่มย่อย นักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความสุข และมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับที่ ทิศนา แหมมณี (2545) ได้เสนอแนวทางการนำทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า “เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีเขาวัวปัญญาแต่ละด้านไม่เหมือนกัน การผสมผสานความสามารถต่างๆ ที่มีอยู่ไม่เท่ากันทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน หรือนักเรียนหนึ่งเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลทำให้แต่ละคนแตกต่างกัน และความแตกต่างที่หลากหลายนี้ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ดังนั้นความคิดที่ว่าคนนี้เก่ง ฉลาดหรือเก่งกว่าคนนั้นคนนี้จึงควรจะเปลี่ยนไป การสอนควรเน้นการส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียน ครูควรสอนโดยเน้นให้เรียนค้นหาเอกลักษณ์ของตน ภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของตนเองและเคารพในเอกลักษณ์ของผู้อื่น รวมทั้งเห็นคุณค่าและเรียนรู้ที่จะใช้ความแตกต่างของแต่ละบุคคลให้เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม เช่นนี้ ผู้เรียนก็จะเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง ในขณะที่เดียวกันก็มีความเคารพในผู้อื่นและอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลกัน” จากเหตุผลที่กล่าวมา จึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ ครูผู้สอนต้องเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้พร้อม และทำความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีกิจกรรมที่หลากหลายอาจต้องใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม
3. การนำแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ควรปรับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยเด็ก การจัดกลุ่มนักเรียนควรให้แต่ละความสามารถ การประเมินพัฒนาการควรประเมินให้ต่อเนื่อง และควรมีการทดสอบย่อยระหว่างเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ และควรศึกษาผลการเรียนรู้ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการคิดสร้างสรรค์และการยอมรับนับถือตนเองของนักเรียน

2. ควรมีการเปรียบเทียบผลการจัดประสบการณ์ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดประสบการณ์โดยใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง การใช้บทบาทสมมติ การเล่นบทบาทประกอบการเล่นพื้นบ้านหรือการใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กมลพร เหลืองรัตนวิมล. (2549). แผนการจัดประสบการณ์หน่วยเที่ยวแดนลำดวน โดยใช้รูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ (ACACA) ชั้นอนุบาลปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กรมวิชาการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ครองใจ ขวัญเกษม. (2552). การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ACACA. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทีศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2549). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. : ประสานการพิมพ์.

บุญมา เชื้อกุล. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พรนัชชา ไยแก้ว. (2551). ผลประยุกต์ใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รจนา จันทร์ตน์. (2551). การส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วชิรญา ไวยเวทย์. (2551). ผลการจัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อการพัฒนาทางด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สายสุดา สุขวิวัฒน์. (2555, มกราคม-เมษายน). “การเปรียบเทียบความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดของเดอบีโนกับแบบปกติ,” วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. 2(1) : 43-50.